

BAJAI HIRLAP

Politikai lap.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Szerkesztőség: Türr István-utca 11. — Telefon-szám: 28.
Kiadóhivatal: Kollár A. könyvkereskedése, hol az előfizetések és hirdetések felvételnek.

Felelős szerkesztő:

Dr. Lemberger Ármin.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Hirdet

Kossuth Ferenc és Sztérényi József a kiegyezésről.

Kifejtettük már nézetünket az egy-
szakaszos kiegyezésről és attól nem
tágitunk egy tapodtat sem. Álláspontunk
azonban a kölcsönös megértés és az
eszmék tisztázásának politikája, miért is
ugyanezen a vezérlőhelyen, ahol legutóbb
a magunk álláspontjának voltunk szó-
szólói, közreadjuk most Sztérényi József
kereskedelmiügyi államtitkárnak, a kie-
gyezési kérdések pártpolitikai iránytól
vezérelt, de mindenekelőtt tekintéllyel
bíró interpretátorának érdekesítő és
klasszikus fejtegetéseit.

Sztérényi államtitkár a héten, Kos-
suth Ferenc nevében is, beszédet mond-
ván a kiegyezésről, szolt a kereskede-
lempolitikai kérdésekről és a bankké-
rdekről.

Az audiatur et altera pars elvénél
fogva, álljanak itt a jövődő labirintusát
helyel-közzel megvilágító fontosabb
deklarációi.

¶ kereskedelempolitika.

Konstatálni kívánom, hogy igenis az 1867.
XIII. t. c. 68. szakasza biztosítja a nemzetnek
önrendelkezési jogát arra az esetre, ha Ausztriával
gazdasági kérdésekben megegyezésre
jutni nem lehet és kérdem minden gyakorlati

politikustól, hogy vajjon az a jog, amely írott
jog, amely ennek az országnak föltétlen joga,
a gyakorlatba átültethető-e, ha annak útjában
oly gát van, amely annak az önálló vámterü-
letnek létesítését megakadályozza? Én nem
árulok el titkot, ha elmondom, hogy igenis
találkoztunk a tárgyalások folyamán nem egy-
szer, de többször azzal a felfogással osztrák
részről, hogy ez oly jog, melyet Magyarország
nem alkalmazhat. Nem alkalmazhatja ezt pe-
dig azon okból, mert a lejárat nélküli szerző-
dések nem úgy állanak, mint Polónyi t. kép-
viselő ur kifejtette, hanem úgy, hogy az 1867.
XII. t. c. létrejötte előtt szerződéseket recipi-
áltak, ezeket nézve tehát elismertük az együt-
tes jogérvényt tehát csak együttes akarattal
bonthatók fel. Ezért volt feltétlenül szükséges,
még ha más okok nem is lettek volna, a me-
gegyezést pertraktálni, hogy ezáltal elhárítsunk
minden akadályt 1917-re az önálló berendez-
kedés szempontjából.

Vallom és állítom Isten és ember előtt,
helyt állok érte, hogy bárminő jogunk is
legyen, bár az akadályokat, melyek ez elé
gördítettek, elhárítottuk is, ezuttal nem leszünk
képesek az önálló berendezést érvényre juttatni
és nem leszünk képesek 1917-ben az önálló
vámterületre áttérni, hogyha odáig komoly
munkával, erős pénzügyi politikával ezt az
országot úgy meg nem alapozzuk, hogy egyenlő
versenyársakként, egyenlő felek gyanánt áll-
junk szemben Ausztriával. Mindaddig minden
jogunk meddő lesz, hogy az önálló vámterü-
letre áttérhessünk. (Élénk helyeslés.)

Polónyi Géza képviselő ur azt hiszi, hogy
mi tévedésből hagytuk ki a XXIV. tcikkből,
a választott bíróságokról szóló cikkből a szer-

ződésnek I. cikkét, hogy t. i. a választott bírósá-
g nem illetékes annak a kérdésnek eldönté-
sére, hogy vajjon jogunk van-e önálló vámtar-
területet alkotni 1917-en teli határvig. A képviselő
ur nagyon téved. Mi nem tévedtünk ebben,
de mi lehetetlennek tartottuk azt, hogy gye-
gítsük a magyar kormányt és Magyarország
jogi állását azzal, hogy mi kizárólag ezen
1917-ig tartó szerződésben, amely automati-
kusan meg nem hosszabbítható, oly rendelkezé-
st vegyünk fel, akár negatív alakban is,
amely 1917-en teli jogunkra vonatkozik. (He-
lyeslés.) Azt hiszem, tisztán jogi kérdés az,
hogy egy szerződésbe, amely önállóságunkat
és teljes cselekvési szabadságunkat 1917-en
tul hatályllyal nem érinti, sem pozitív, sem ne-
gativ formában ilyen rendelkezést felvenni nem
lehet, mert minden ilyen rendelkezés csak jo-
gaink csorbitására és téves magyarázására
vezetne. (Helyeslés.)

Ezek azok a közjogi, alkotmányjogi és
kereskedelmi-politikai tévedések, amelyekbe Po-
lónyi Géza t. képviselő ur tegnapi hosszú be-
szédében beleesett. Tisztáznom kellett ezeket
a kereskedelemügyi miniszter ur kívánságára
és megbízásából, tisztáznom kellett azért,
mert nem lehetetlen, hogy e vita folyamán
ismételten találkoztunk volna ezekkel az aggá-
lyokkal, amelyek merőben alaptalanok, ame-
lyek csak arra valók, hogy annak a szerző-
désnek és megegyezésnek nagy közjogi
előnyeit elhomályosítsák és azt a téves
hitet keltsék fel, mintha a kormány abban a
nehéz harcban, amelyet Magyarország gazda-
sági érdekeiben vívott, nem lett volna vagy
kellőleg tájékozva, vagy elmulasztott volna vala-
mit, Magyarország gazdasági, politikai érdekei-
nek biztosítására.

TÁRCA.

Egy párbajom története.

Irta: Kovács Miklós.

— A Bajai Hírlap eredeti tárcája. —

I.

Ideálom helyes, kis vörös leány volt. A vö-
rös színt nemcsak a nemzeti zászlóban szere-
tem, hanem a leány hajában is. Iskolai dolgo-
zataimban is a vörös szín dominált s így alap-
jában véve tanárainak az okai annak, hogy a
vörös szín után bolondulok.

Blankával így ismerkedtem meg:

Csikorgó hideg volt. Az emberek úgy szá-
mitották, hogy ötvenhat éve nem volt ilyen
hideg. Én huszonegy év, négy hónap és
öt naptól fogva számíthatom a főt is emli-
tett csikorgó hideget.

A csikorgó hidegből kifolyólag korcsolyázn
mentem. A korcsolya-pálya zsufolva volt. A
szerelmes pillantások hossz mértéke szerint:
tölem három pillantásnyira (= két bécsi láb)
feküdt ideálom. A tűzérhadnagy félrefordult
és úgy korcsolyázott el mellette. A nyomorult
pedig sok pusztit kapott Blankától. Én, a kezdő
korcsolyázó rohantam oda.

— Köszönöm! rebegé olvadozó hangon,
hogy fölemeltem.

— Nincs ugy-e bár komoly baja? — kér-
deztem aggódva.

— Nincs, nincs, egy kis ügyetlenség volt
az egész. De többet most nem korcsolyázom,
kérem: vezessen a terembe.

Bemutatkoztam s ő karomra dőlt. Az édes
teherrel izzadva értem föl. A kabátját föl se-
gítettem venni s egy alkalmas pillanatban meg-
csókoltam a kezét.

Megfenyegetett az ujjával. A hadnagynak már

a második exideáljával hoz össze a sors és
mind a kettő így kezdte.

Rettentő fénynyel világított át agyamon a
hasonlóság. Az első séta közben ridiküljét ej-
tette el, amint a hadnagyt látta közeledni.
A ridikült is én vettem föl.

Azért, mikor hazafelé kísértem Blankát, ezt
kérdteztem tőle:

— Ugy-e még nagyon szereti a hadnagyt?
Fájón nézett rám.

— Boldogtalanná tett, mert megcsalt, —
mondá bánatos gerlehangon, — de nem át-
kozom.

Ez a nemes érzemény meghatott. Kitértam
szivem kapuit.

— Nagysád! Hadd töltsen be méltóan azt
a fájó űrt szívében, melyet az a nyomorult...
Itt még jókor észrevettem, hogy a mondat-
szerkesztés gixerrel fog végződni, azért csak
szidtam a hadnagyt tovább.

A legujabban megjelent képes

ÁR JE G Y Z É K E M E T

kérje, melyet bárkinek portómentesen és díjmentesen küldök.

WEISZ J. HUGÓ órákészítő és órákereskedő Szeged, Kárász-utca 6. szám.

Valódi svájci nikkell remontoirzsebóra 3 évi felelősség mellett, 5 kor. — 5 drb átvételénél 5% engedmény.

A bankkérdés.

Röviden, tisztán egy nyilatkozattal kívánok a bankkérdéssel foglalkozni, mert a bank érdemére nézve a miniszter ur képviselőjében nem kívánhatok nyilatkozni, csupán magára a tárgyalás tényére nézve.

A bankkérdés, éppen a miniszter urnak az utolsó pillanatig kitartó legerősebb küzdelme árán kapcsolatos ki. A bankkérdésben a függetlenségi párti miniszter urak — és ehhez csatlakoztak a többi miniszter urak is — teljes őszinteséggel azt az álláspontot foglalták el, hogy a bankkérdés nem tartozik a kiegyezéshez. A bankkérdés törvényekben biztosított határidőkhöz kötött kérdés, melyre nézve akkor lesz itt az ideje határozni, amikor azok a határidők elérkeznek.

A bankkérdés tehát úgy áll a kiegyezés szempontjából, hogy éppen a függetlenségi párti többségre való tekintettel és nem a függetlenségi párt kívánságára, mivel annak politikai elve az önálló bank, egészen kikapcsolatott ez a kérdés.

A bank kérdésében módja és alkalma lesz az országgyűlés többségének arra, hogy feltételül érvényesítse akaratát akkor, amikor ez a kérdés napirendre kerül. És a napirendre kerülés kérdésében Polónyi Géza képviselő urat ismét cserben hagyja szerencséje, mert a képviselő ur beszéde azon részének, amelyben a bankról szól, egész folyamán mindenütt 1908. január 1-éről szólott, mint olyan terminusról, amikor a kormány a bank kérdésében állást kell foglalnia, illetőleg a törvényhozásnak előterjesztést kell tennie. A bank kérdése a bankaktáról szóló törvényben úgy van megállapítva, hogy a banknak joga van legkorábban három éven belül, de megkötelező legkésőbb két éven belül kérni szabadságának meghosszabbítását. Ez a két év csak 1908. év végén jár le és ennél fogva a kormány terminusok szempontjából nem jut előbb abba a helyzetbe, hogy az országgyűlést ezzel a kérdéssel foglalkoztassa.

Ismételjük: az audiatur et altera pars elvénél fogva, olvasóközönségünk tájékoztatására adtuk közre ezt a mindenesetre autentikus helyről jött véleményt.

Forrongás a megyei politikában.

— Zombori tudósítónktól. —

Zombor, nov. 30.

Zombori munkatársunk a következő levelet küldte ma, mely élénk világot vet Bácsországi mai politikai hangulatára:

E hó 20-án (szerdán) választott Bács-Bodrog megye 133 községéből alakított 107 választókerületre 150 bizottsági tagot. Fele részének megbízatása a jövő év végével megszűnik, az 1886-ik évi XXI. t.-c 34. §-a értelmében tehát általános választást kellett elrendelni.

Az új rendszer itt csalódással végződött. A 67-esek háttérbe szorítása volt az jelszó. A függetlenségi párt számos községben óriási erőt fejtettek ki, hogy jelöltjeiket győzelemre vigyék, de hasztalan volt minden erőlködésük. A választópolgárok ezuttal nem hallgattak frázisokra. A kormány által inaugurált gyakorlati politika megnyitotta szemüket, a diadalmi mámorból megittasult nép az ígéretek megelégedte. Szóval kiábrándult a nemzeti kormány politikájából. Látja és napról-napra hallja az országában történeteket, látja, hogy málik szét a többségre jutott 48-as párt, amely elveit a hatalom kedvéért felfüggesztette, Kossuth Lajos hagyományait elfelejtette, az általános választáskor urbi et orbi hangoztatott ígéretek közül mitsem váltott be. Ellenben eladja a hazát újra 10 évre az osztráknak, kiegyezést kötve velük 2%-os kvótaemeléssel, a nemzeti önálló bank örök időkre való eltemetésével. E politika nagy hatással volt megyénk választó polgáira is, nem kértek többé a »vívományokból.« Legjobb belátásuk szerint adták le voksukat s így legtöbb helyen a hivatalos 48-as jelölteket kibuktatták.

Egészen új képet fog ezentúl mutatni megyei tanácstermünk. Sok új bizottsági tag fog abba bevonulni. Az ifjú függetlenségi tábor megritkult és friss lüktető erő fog bevonulni Bács-

megye gyűléstermébe. Csődöt mondott a koalíciós politika. Nem kell se testünknek, se lelkünknek!

Bácsmegye választóközönsége e hó 20-án megadta a választ a koalíciónak. Dacára, hogy több községben a radikális szerb választók a 48-asok táborához csatlakoztak, mégis az egész vonalon vereséget szenvedtek. Százötven választott bizottsági tag közül, mintegy százhusz vagy a régi 67-es rendszer, vagy az alkotmány-pártnak hive, s így csak harminc tagból áll az a vert had, mely megalapulva fog bevonulni megyénk tanácstermébe. Vagy nem az idők jele az, hogy Verbászton és az ottani egész kerületben Balogh Ernő képviselő jelöltjei egytől-egyig sorra kibuktak!

Feltűnő nagy számmal kerültek be a közéleti jegyzők, a közigazgatásnak e derék kara. S nem használt az ellenük indított aknamunka sem.

*

Ma Zombor városán van a sor, hogy e hó 30-án ő is kövesse a megye közönségének ímént elhangzott ítéletét.

A zombori liberális pártvezetőség a következő proklamációval fordul Zombor város közönségéhez.

»Lépjének ki a porondra a régi gárda szabadelvű férfiai, vivják meg nyílt sisakkal azt a harcot, mely az ármánytól, a reakciótól, a nemzeti színnel bevont frázisoktól városunk közönségét felszabadítja, s amely eddig minden komoly munkának kerékkötője volt!«

»Fel Zombor város választópolgárai! Adjátok meg e hó 30-án a magát »nemzetinek« nevező kormánynak s az őt támogató többségnek a feleletet! Akartok-e továbbra is Ausztria adófizető polgárai maradni? Hozzájárultok-e a kiegyezéshez, a kvótaemeléshöz stb. stb?«

»A törvényhatósági bizottsági tagságra oly férfiakat válasszatok, akiknek keblében az igazi hazaszeretet Vesztá-tüze még lánghol, akik kevesebbet szónokolnak, de annál

— Ne bántsa őt... esengett a leány.

Eldobtam fegyvereimet. Ah, de nem lehet. Egy angyalt a földiek keservébe kergetni! Magamba azért is tovább szidtam a katonát. Mikor lakásuknál bucsut vettem, ismét megfenyegetett és szelid mosolygással mondá:

— De párbaj ne legyen ám belőle.

Hah! ez még eszembe sem jött. A gazember, pedig tudom, ágyut választana.

Bizonytalanul suttogtam vissza Blankának: — Talán nem párbajozunk.

Most a férfiúi önértet dagasztá keblemet.

Külön fejezetet szeretnék ennek a dagadó érzelmemnek szentelni, csak az a kár, hogy nem regénybe kaptam bele.

Hah, a párbaj! mi szebb ennél? Kis városban százszorosán szebb!

II.

Este a kávéházba mentem. A tüzérhadnagy javában kurizált a kaszírőnek. A civil-ifjúság féltékeny pillantásokkal kísérte beszélgetésüket. Láttam már többször, hogy bárki beszélt a kaszírővel, ha a hadnagy odacsörtetett, sőt még nem is csörtetett oda, csak a csákóját akasztá a fogásra, a likőrös palackok már nem tűkrözték vissza a civilek képeit s a rideg márványtáblára a hadnagy könyökölt le, olvadozó tündérének bókolta.

Aki azt hiszi, hogy a hadnagyra haragudtam én is, az nagyon csalódik.

Az adóhivatali ellenőrnek, aki tegnap a

hadnagy megérkezése előtt kurizált a kaszírőnek, asztalához léptem és szemében vágtam:

— Uram, ön gyáva.

Az egész kávéház csupa fül lett. A hivatalnok elszápadt és izgatottságához mérten elég nyugodt hangon kérdé:

— Mi okból meri ezt nekem mondani?

— Azért, mert a hadnagy elől tegnap megretírált.

Halálos csönd lett.

Csupán a kaszírő foga törte a diót és a csendet.

A hivatalnok már szótlán át akarta adni a névjegyet és segédei is a nyelve hegyén voltak, mikor halk sarkantyupengést hallok. A hadnagy áll hátam mögött, mit a tükörből láttam. Megfordultam.

— Először is kicsoda ön? — kérdezi tőlem.

— Legelőször is mit akar kegyed?

— Előbb fumigált. Ha baja van velem, holnap reggel elintézhetjük.

Elhomályosult előttem a világ. Még az életelen tárgyak is gunyoltak. A biliárd asztal vigyorgott, a dákó-kréta kacagott, a likőrös üvegek fejeiket hajtogatva helyeselték a hadnagy eljárását. Később már láttam, hogy a kaszírő csak a kupicákat töltögeti belőlük.

De Blanka szelleme e percben homlokon csókolott s szilárd hangon mondom:

— Jó, ahogy tetszik, nekem mindegy, bárkivel verekszem.

Hangomat különösen ércessé tette ez a tudat, hogy a hadügyminiszternek még nem szavaztak meg az új ágyukat.

— Remélem, — folytatá a hadnagy a hivatalnok felé fordulva, — hogy uraságod is elégtételt vesz. Ezt oly hangon mondta, hogy az ellenőr kiérthette, hogy őneki is hagy belőlem valamit.

— Kétséggkívül, — felelé a hivatalnok, macskul ragaskodva gyávaóságához.

A hadnaggyal névjegyet váltottunk és megneveztük segédeinket. A pincérnek 40 fillér borralalót adtam merő szórakozottságból és távoztam.

III.

Az éjszakát a házban töltöttem. Ugy álmodtam, hogy a hadnagy bal lábomba lépt és én elájultam. Megrázkodva ébredtem föl a gonosz álomból. Ballábomat csakugyan szorítja valami. Csakhamar öröm ült arcomra, mert észrevettem, hogy csupán a cipőt felejtettem el lehozni a ballábamról.

Még ágyban voltam, mikor a segédeim beharagok, hogy a hadnagy már káromkodik, mert kések. Megnéztem az órát, de azon még csak hat óra volt.

— Csupd az ágy alá! — mondja Ali, — hiszen már félnyolcra. (Hét órára volt kintüve a párbaj)

Az óram megálott. De fölszakítottam a reggeli újságot és biztos vadra menve olvasom,

többet fáradoznak a közügyekért s városunk különbözőféle érdekeiért önzetlenül sikra szállnak! Pártszempontok mellőzésével, városi bizottsági tagul ilyeneket válasszatok!»

«Ott megyének példája! Utánozzátok! Akkor aztán elmondhatjátok magatokról: «Igaz harcot harcoltunk!»

H I R L A P

Glossza a glosszákhöz.

— A bajai jótékonycélú leányegyletről. —

A. B. F. H. csütörtöki számába Conferencier (ez álnév mögött tudvalevőleg dr. Hetényi János, a leányegylet tevékeny, elegáns titkára rejtőzik) «Szerdai Glosszák» címen cikket írt. Ezekben a glosszában kritikai megjegyzésekkel és kommentárokkal kíséri a hét helybeli jelentősebb eseményeit. Előszavában kijelenti: glosszáinak célja, hogy az igazságot kihámozza abból a színes, hazug mázból, mellyel a politika, a társadalom hazug konvenciói az eseményeket jó vastagon bekenik.

Szép feladat, nehéz feladat és fölöttébb hálátlan. De érdemes érte küzdeni. Ezt magamról tudom. Én is szeretem az igazságot mindenek fölött. Tudok érte hevülni, küzdeni. Az igazság szeretete késztet most is arra, hogy Conferencier egyik glosszájára reflektáljak és rámutassak egy tévedésre, megmondjam az igazságot.

Conferencier u. i. a leányegylet szombati teaszurjáról írván, Magyarász Ferenc cisztercita tanárt felvilágosítani akarja, hogy tévedett, mikor szabadfeladásaiban a leányegyletet, igen helyesen, felekezeti intézménynek nevezte. Mert — szerinte — nem felekezeti. Bizonyítja ezt hivatalos címe: Bajai Jótékonycélú Leányegylet, bizonyítja, hogy a jótékonyt a vallás-különbség nélkül gyakorolja.

Igaz az egyik, igaz a másik, de nem igaz a belőlük levont következtetés. A leányegylet zsidó intézmény. Annak szánták, az most és az lesz, ameddig fenáll.

Tizenhárom évvel ezelőtt az izraelita iskolák

hogy Chilében tegnap esti 6 órakor földrendést észleltek. Az órámnak ezt kellett megérznie, amiért megállt. Ezzel védekezem.

Gyorsan kezdtem öltözködni. A mellény és a kabát felvétele közti időben mondja Ali, hogy már az egész község tud a párbajról.

— Örülök, — mondom.

— Mit, te örülsz? De ugy beszélnek ám, hogy a hadnagy ötször pofonvágott és azért párbajoztak.

— Hah! ordítam és dühösen rágtam ép a számban működő fogkefét.

— Jók-e a pisztolyok? — kérdeztem fogcsikorgatva.

— Nagyszerűek barátom, megpróbáltuk — szöjt ki a bundából Laçi, — de siess már.

— Sietek, persze sietek . . .

Gyorsan magamra vettem a bekecsét és belevágtuk magunkat a fiakkerba.

A reggel hívős volt. A nap unottan kezdett kibontakozni a szürke homályból. De most nem figyeltem, hogy ki fog-e bontakozni vagy szétégeti-e egészen a ködpadlást: inkább attól rettegettem, hogy a pisztoly eddig ágyúvá nőhetett.

Megérkezünk az erdőbe. A tűzérhadnagy mellém összefont karokkal várt.

Elkészültünk.

A hadnagy céloz. Hideg verejték szalad le

igazgatója tanítótestületével tervezte ezt az egyesületet és zsidó jótékonyt, szeretet és áldozatkészség rövidesen meg is valósította. Zsidó szív alakította, a tagok hat hetedrész zsidó, a főzés e vallás étkezési törvényei szerint történik. A jó meleg ebédet azonban valásra való tekintet nélkül adja 50 gyerekek, kik közül 20 keresztény.

Ez az igazság, Conferencier ur! Az igazság csak látszólag van az ön oldalán. A látszat azonban ebben az esetben nagyon csal, amint ezt világosan kimutattam. Nagyon kérem, vegye ezt tudomásul. Az igazság mindenekfölött, ha nem is velünk, de ellenünk van.

Erdős Lajos.

— Uj városatyák. Senkit sem lepett meg a múlt vasárnap városi képviselőválasztás eredménye. Mindenki tudja, hogy — szervezett ellenakció híján — a függetlenségi párt kiválasztottjai kerülnek ki győzelmesen az urnából. A belvárosban a hivatalos lista tagjait választották meg, a két külső városrészben lényegtelen változással szintén a hivatalos listaé volt a szavazattöbbség. Megválasztottak pedig a belvárosban: dr. Rajk Aladár orsz. képviselő, dr. Werner Adolf főgimn. igazgató (uj), Drescher Béla polg. isk. tanár (uj), Milkó Vilmos földbírtokos (uj), ifj. Wagner Antal könyvkereskedő (uj), Wunderlich János gazdálkodó (uj). A Józsefvárosban: Tinusz István, Szalai István, Kauten Miklós, Hanák Géza, Oswald István, Klein Rezső. A Homokvárosban megválasztottak: Rajcsányi Imre, Tiprovác Péter, Mérey Lőrinc, Pastrovics Sándor, Stökl Ferenc, Antal Lajos.

— Kitiüntetett főtörzsorvos. A király Lengyel Rezső dr., másodosztályú főtörzsorvosnak, dr. Lemberger Armin felelős szerkesztőnk testvérbátyjának nyugdíjalányba helyezését saját kérelmére elrendelte és neki ez alkalomból a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— Referáda a casinó-estélyről és még valami. Kedélyes, fesztelen uri társaság, pezsgő jókedv és hajnalig eltartott táncmulatság: ezek voltak a hétfő-esti casinó-estély kiemelkedő momentumai. Kevesebben voltak, mint a régebbi esztendő Katalin-báloin, de nem táncoltak kevesebbet és — ha még egy keres is kákan csomót a peszimizmus — jóleső örömmel konstataálhatjuk, hogy a bajai casinói vigélet nincs kiveszőfélben. A vigalmi bizottság sem marad mögötte az elődöknek és csak az volt a baj, hogy ezuttal nagyon is biztak a

a nyakamról. Biztosan eltalál. A szívem ugy zötyög, mint a szuszter inas papucsja, mikor az utcán szalad (t. i. az inas a papucsban.)

Az első lövés nem talált.

A második lövésre tovább célzott, de ez sem vitt pokolra.

Nem titkolhattam el örömmet, hogy most én következem. Céloztam.

Velőtrázó sikollyal ugrik ki egyik fa mögül egy fátyolos hölgy és a hadnagy karjaiba omlik.

— Az én testemen keresztül jöhet csak a golyó! — kiáltja fagyasztóan.

A hang Blankáé volt.

Meginogtam. A pisztolyt azért kilőttem, Blankának egy-egy démoni rándulásától kísérve — de a levegőbe. A nap kibontakozásának köszönhetem, amit láttam: hogy a pisztolynak nem volt magva.

(Később megtudtam, hogy a patronokat Blankáék boltjában vették és ott is készítették el vaklövésnek. Ezt Blanka is tudta.)

Belevágtam magamat a fiakkerbe és busan hazahajtottam.

Blanka hűtlensége gyávává tett. A hivatalnokkal nem mertem párbajra menni Eltúrtem, hogy felpofozott egy nyilvános helyen

casinói Katalin-bálok ősi erényében, melynél-fogva szinte automatikusan szoktak megelni a tágas termek. Nos hát ez egyszer elromlott a báli automata, amin nincs mit keseregni. Restaurálni kell — hölgyeim és uraim — a bajai társasélet harmóniáját, ennyi az egész.

— Adófizetés postatakarékpénztár után. Régi tervet akar megvalósítani a kormány. Arról van szó, hogy adót a jövőben postatakarékpénztár után is lehessen fizetni. Ez az intézkedés igen megkönnyitné és meggyorsítaná az adófizetést, mert most igen sokan azért nem fizetik pontosan az adójukat, mert az adóhivatalok adminisztrációja bosszantóan lassu és nehézkes. Ha ez a terv megvalósul, akkor a pénztári készleteket ezental a postatakarékpénztár fogja gyűmölcsöztetni, melynek egész ügykezelését ujja fogják szervezni. A kormánynak az a terve, hogy az ujitást az adó-reformmal egyidőben lépteti életbe.

— Kórházi orvosválasztás. A bajai izr. kórház orvosává dr. Ladányi Mór ny. városi közkórházi igazgató főorvost választották meg az elmúlt héten.

— Öngyilkosság. Szerdán este 10 óra után két lövés dördülése zavarta fel a Bátori-utca csendjét. Egy 20 esztendő fiatalember lötte magát a nyilt utcán agyon. Fábry Lajos vörösmarti fiu a múlt héten megszökött hazulról. Mielőtt távozott volna, magához vett az apja pénzéből 100 koronát és Bezdánba ment. Itt mulatott, majd revolvert vett és azzal megakarta löni magát, de az ismerősök kicsavarták kezéből a gyilkos szerszámot. Majd Bajára jött, itt ismét vett fegyvert és szerdán este agyonlötte magát.

— Két bajai betörő keresnek. A csendőrség Oláh Farkas Márton két legveszedelmesebb kincstársát: Gruics Józsefet és Hódos Lajost nyomozza. A két betörő mindenféle bujkál a csendőrség elől. A héten értesítést kapott a bajai csendőrség, hogy Gruics és Hódos Foktón, Horváth Flórián Bajáról kitiltott cigányánál tartózkodnak. Mire azonban a csendőrök odaértek, már megugrott a két jómadár.

— Bajai ipartárlat karácsonyra. Vettük a következő értesítést: A bajai »Tulipán-Szövetség-Magyar-Védőegylet« és a bajai ipartestület december hó 8-tól 16-ig az ipartestület helyiségeiben karácsonyi iparkidállítást és vásárt rendez. Kiállíthatnak kizárólag helybeli iparosok saját készítményű iparckikkeket és helybeli kereskedők Magyarországon gyártott árucikkeket. Amidőn a t. iparosokat és t. kereskedőket felkérjük, hogy a siker érdekében ezen kiállításon minél számosabban vegyenek részt, kérjük egyuttal a nagyérdemű közönség szives pártfogását is. A kiállítás megtekintése díjtalan. Kérjük mindazokat, akik a kiállításon résztvenni óhajtanak, hogy ebbeli szándékuakat vagy alulírottaknál, vagy pedig az ipartestületi jegyzőnél december hó 5-ig bejelenteni sziveskedjenek. A kiállítandó tárgyak december hó 6-tól kezdve az ipartestület helyiségeibe szállítandók. A tárgyak elszállítása pedig a kiállítás bezárása napján 16-án történik. A kiállítás megtekinthető naponként d. e. 9 órától 12-ig és d. u. 2 órától 6-ig. Egyéb fellégitelősítással a rendező-bizottság ott a helyszínen szolgál. Hafafias tisztelettel Somogyi Emil a »Tulipán Szöv. Magy. Védőegylet« elnöke. Dr. Koller Imréné a »Tulipán Sz. M. Védőegylet« társelnöke. Czérnay Imre ipt. elnök. Szilágyi Sándor ipt. alelnök.

— Városi pénzkezelés. A belügyminiszter felhívta Baja város törvényhatóságát, hogy részletes kimutatást terjesszen föl arról, hogy a tulajdonát képező és kezelése alatt levő alapok és alapítványok pénzkészletei, ideértve az árvaszék részéről kezelt árvavagyont is, mely pénztárazeteknél, mily összegek erejéig, minő kamatlább mellett és mely közgyűlési határozat alapján vannak elhelyezve.

— Állami tisztviselők községi adója. Az állami tisztviselők tudvalevőleg nem fizetnek községi adót. Kolozsvár városa most mozgalmat indított aziráni, hogy az állami tisztviselőket is rójják meg községi adóval. Ezért föl is írt a képviselőházhöz s föliratát Bajának is megküldte támogatás végett. A kórirattal a decemberi közgyűlés foglalokzik.

— Kik voltak a legrégebb függetlenségiek? Kossuth Ferenc kereskedelmi minisztert a napokban egy halasi küldöttség kereste föl a képviselőházban s valami lokális kérést terjesztett a miniszter elé. A küldöttség szónoka nagy hévvel és lelkesedéssel szónokolt a küldöttség kérésének teljesítése érdekében s többek között a következőket mondta:

— Kegyelmes uram, már csak azért is teljesíteni kegyeskedjék kérésünket, mert a mi népünk, a halasi nép függetlenségi volt a világ teremtése óta . . .

— Legnemesebb karácsonyi ajándék: Családunk javára szóló életbiztosítás, minőt a legkülönfélébb módozatok szerint ajánl: A Bajai Kereskedelmi és Iparbank, a Triesti ált. biztosító társaság (Generali) helybeli képviselője.

— A szekszárdi polgármester halála. Hirling Adám dr., Szekszárd első polgármestere, 53 éves korában Szekszárdon, a héten meghalt. Az elhunytak nagy érdeme volt abban, hogy Szekszárd a múlt évben rendezett tanácsu városá lett.

— Az örök város polgármestere — zsidó. A derűs egü Róma, mely a katolikusok szent városa s a legkatholikusabb katolikusnak, a pápának székhelye, a héten választotta meg polgármesterét. Az örök város obytinárjai erre a méltóságra egy zsidót, választottak, akinek felekezeti minéműségét súlyosítja az, hogy zsidó voltát a neve is elárulja. Az új polgármestert Náthán-nak hívják és a legnépszerűbb emberek egyike Rómában.

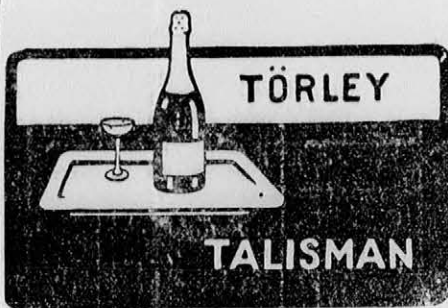
— Mükedvelői cabaret Jánoshalmán. Jánoshalmán a kereskedő és iparos ifjaknak most megalakult egylete nov. 24-én igen sikerült cabaret estélyt rendezett. A főrendezőnek, Weitzfeld Hugónak elmés megnyitója után felgördült a függöny s cimbalomhoz ült kis lámpalázzal küzdve Peller Bella urleány. Cimbalomjátéka annyira tetszett a közönségnek, hogy a fölhangozott tapsra kénytelen volt megismételni ügyes repertoárját. Elragadtatóan kedves volt naiv előadásával Peller Éta, aki a »Szavalás előtt« c. költeményt adta elő. Nem volt a tapsnak vége-hossza Nyitrai Flóra »kaszin bíl Jánoshalmán« c. monológja előadása után. Nem olyan előadás volt ez, amilyet mükedvelői szokott produkálni, hanem minden ízében tökéletes, pompás színpadi beszéd. »A baleset« dialógban Krakauer Vilmos és Rozenfeld Ilonka arattak zajos sikert, mint »jegyespár.« Serfőző Erzsike, Czégényi Terike, valamint a többi férfiszereplő, előadásukkal teljesen kielégítették a publikum izlését. Hajnalig eltartott tánc követte a hangulatos cabaretelőadást (B. S.)

— Másfél-százezer koronás fizetékép-telenség Bácsszentivánon. Pfejfer Mihály bácsszentiváni vegyeskereskedő fizetékép-telenséget jelentett. A passzívák 150 000 koronát, az aktívák 65 000 koronát tesznek ki. A cég 30%-os kiegyezést ajánl.

Segujabb politikai hírek.

Képviselőház. A képviselőház mai, szombati ülésén magyar részről Sándor Pál igen érdekes ellenzéki beszéde; mondott az egy szakaszos kiegyezésről. Ülés végén interpellációk voltak.

A visszavándorlók érdekében. A képviselőház közlekedésügyi bizottsága ma ülést tartott, amelyen tárgyalásra került a Szerencsától Hidasnémetiig vezetendő helyiérdekű vasut engedélyezésére vonatkozó törvényjavaslat. Sztéryi József államtitikár jelentette azután a bizottságnak, hogy a kormány a visszavándorlók fogadása és munkával való ellátása iránt a legszélesebb körű intézkedéseket tette és különösen, hogy Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter máris utasította a máv. igazgatóságot, és ennek utján a folyamatban levő összes vasutépítések művezetőségeit, hogy a visszavándorlók alkalmazása iránt sűrűgösen intézkedjék.

Nyilttér.)*

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefü cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-felét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-felét fogadjunk el.

Kapható Baján: Gyarmati Emil, dr. Makray László, dr. Stauróczy Lajos gyógytáiraiban.

*) Az e rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő ség.

Varázskeringő.

— Színházi interjú. —

Bajai színházi élet híján, közönségünk szórakoztatása kedvéért, elzarándokoltunk a színházi élet Mekkájába, ez a Királysínház kellős közepén meginterjúvtuk a legdivatosabb »varázskeringőt« — amint itt következik:

Amikor az uvertúr elhangzása után felgördül a függöny és a Királysínház színpadán végre-valahára megjelent a »Varázskeringő«, konvencióból megjegyeztem:

— Kedves Varázskeringő, igen örvendek az ismeretségnék, mert már nagyon sok szépet hallottam önről.

Ugyanabban a pillanatban, ugyanez a megjegyzés lebegett a többieknek ajkán is, kik az este zsufozásig megtöltötték a nézőtér minden zeg-zugát. Varázskeringő kacéran, a szépség és diadal biztos tudatában kacagott és hogy rámpiritson az utszéli bókért, megkérdezte:

— Ugyan mi az a sok szép, amit hallott rólam, a Bécsből jött vendégről?

— Mondják — kezdem — hogy ön akkor még fiatal és tapasztalatlan, naiv leányka létere, akinek egyetlen és legfőbb vágya az egy nagyon-nagyon szép keringő, vakmerően felvette a harcot egy olyan híres és dusgazdag aszonszósággal, aminő a »Vig özevgy.« A huszmillió özevgynek lábánál hevert nemcsak Bécs, hanem Európa minden nagy operett-színpada, amikor ön a bécsi Karl-Theater karján bevomult a társaságba. És a rivalitásból ön került ki győztesen. A »Vig özevgy«-nek szépsége egyszerre csak fakulni kezdett, ellenben az ön hírével volt tele Bécsben minden száj és a maga bü-bája töltötte meg a szíveket. Az özevgy erre mind távolabba menekült, szókótt keletre, szókótt nyugatra, ön azonban kérérlhetetlen üldöző, a nyomában van mindenütt s ahol ma ő hódított, ott megjelenik másnap ön és megint győz és megint messzebbre kergeti az özevgyet, aki megörevedve és sápadozva végre is az elfeledtetésben lesz kénytelen menedéket keresni. Igaz?

— Igaz. És mit hallott még?

— Azt, hogy ön Strauss Oszkár zeneszerzőnek és Dörman és Jakobsohn librettistáknak frigyéből született . . .

— Nagy vice tudni! Azt a színlap is elárulja.

— Nem is az a fontos. Hanem, amit a kedves szüleiről tudok.

— Rosszat tud rólok? — kérdezte elfogóva.

— Oh dehog. Csak a legjobbat tudom. Így például azt, hogy a kedves szülei már közel egymilliót kerestek meg, hála az ön bübajos keringőjének. Aztán tudom azt is, — ej, hogyan is mondjam — hogy a kegyed papája, Strauss ur, bizonyos leereszkedésének köszönheti ritka sikerét. Az ön papája, ugyanis, kiválóan képzett zenész, csupa előkelő izlés, ritka invenció, poéta, aki megérzi a szépet és ki is tudja fejezni. Melódták zsonganak a szívében, amelyek csupa könnyedség és megejtő báj. Ez a sok kvalitás pedig tudással is párosul. Amint azt valósíntüleg ön is tudja kedves Varázskeringő, ön nem az első szülöttje a papájának . . .

— Igen, voltak testvéreim, de korán meghaltak . . . És most csak velem dicsekedhetik a papa.

— A testvérei komolyabb alkotások voltak, mint ön. De látja, maguknak, színpadra születetteknek éltető levegője a közönség tetszése. Napjuk: a közönség izlése. Ha az reásít magukra, felnőnek. Ha nem: elsenyvednek. És a maga komolyabb testvéreiké, azok bizony meg voltak fosztva ennek a napnak a melegtől. Még csak kis ideje, hogy az ön »Vig Niebelungok« című bátyja ugyanezen a színpadon mutatkozott be, amelyen ön. Nem sütött rá a nap . . . Pedig finom muzsikája legény volt, kvalitásokra magánál különb . . . És hallom, hogy más színpadokon sem reuzált jobban. Mi van vele?

— Menthetetlen tüdővész. Sorvad.

És elfordulva, egy könyecseppet törölt le a kezeféjével a szeméről. Vigabb dologról akartam beszélgetni vele.

— Kedves Varázskeringő, tudja-e, hogy a közönség el van ragadtatva magától? Hogy csak úgy tombol a tetszés? Az ön bemutatkozása valóságos társadalmi esemény. Nézzon

végig ezen a termen. Mennyi fény, mennyi ragyogás! Napok óta a szó szoros értelmében dulakodtak a jegyekért a mai estéhez és az emberek fogadásokat kötöttek arra, hogy az ön pesti debüje lesz-e olyan fényes, mint a bécsi.

— Maga látott engem Bécsben?

— Nem — vallottam be őszintén.

— Jobban is van így. Én ugyanis elég ügyes teremti vagyok ahoz, hogy más legyenek Bécsben, mint Pesten. Tudja, én olyan közönséges lény vagyok amelynek Janus-feje van. Két feje. Az egyik Bécsnek, a másik Pestnek. Az egyik fejem bécsi Varázskeringő, a másik fejem pesti Varázskeringő. És a szerelmes hadnagyom is, aki a mai estére Ráthonyi maszkját öltötte magára, az osztrák-magyar armádia katonája. Ügyes fiu, mi? Mennyi kedvességgel, mennyi fürge eleganciával mozog. De nézik is a nézőtérről az asszonyok? Csak el ne csavarják a fejét. Mert én nagyon szeretem ezt a Ráthonyit. Kedvesebb léha lájdinántot képzelnem tudok.

Féltékeny tekintetével simogatta meg hadnagyának daliás alakját, aztán megkérdezett:

— Csak a dalaim tetszenek önnek? De őszintén feleljen.

— Kötelességem az őszinteség, kedves Varázskeringő, mert hiszen, mihez kezdjek — ha mindjárt azért is, hogy önnek tessenem — elcsap az újságom. Hát őszintén felelek. Nemcsak a zenéje tetszik, bár megjegyzem, hogy a muzsikáján is megérezik helyi-el-közel, hogy egyenesen a gyors népszerűség számára készült. Kedvesnek találok a librettóját is, jónak, néha szinte elmésnek. A helyzetei jók. És van egy nagy erénye a librettójának: diszkrét. A poétának keze — a Dörmanné — megérezik rajta. Poézis van ebben a librettóban. Még több bókot vár tőlem?

— Igazán nem. És mit szól a kíséretemhez, amely vezet a maguk közönsége elé?

— Buzgó és önfeláldozó. Petráss Sári például, aki a kis hercegnőt személyesíti, nagyon biztos a dolgában. Rendkívül kedves és meglepő szépen énekel. Németh (a duodec herceg) és Papir (a prezumpatív trónörökös) vetélkedik, hogy melyik a groteszkebb kedvtű, és jobb kórikus. Ötvös Gitta (Franci) nagyon szeretetreméltó, szép, ami aztán kárpótól azért, hogy az énekhangja néha cserben hagyja. De ne bántuk. Ön talán nem is tudja, hogy e mögött egy kis primadonna-história van. Ötvös beugrott. A szerepe Fedáknak volt szánva, de Fedák . . .

— Ne, ne . . . Csak primadonna-dolgokról ne beszéljen.

— Hát miről? Arról, hogy a zenekar kitűnő és Vince karmester excellált a zenekar betanításával? Vagy arról akar hallani, hogy a diszletek ragyogók és a rendezés valóságos kis remek?

. . . Mialatt ez a titkos beszélgetésünk folyt, közben Varázskeringő csudákat művelt a színpadon. A közönséget elragadtatta, fellelkesítette és ha egy-egy dalával elkészült, ez csak arra volt jó, hogy a publikum megújraztassa. Vége-hossza nem volt az ismétléseknek, Varázskeringő meghódította Budapestet, egy forró színházi estén, amilyenre rég nem volt példa. A második felvonás végén az órára néztem: féltékeny volt. Távoztam. Varázskeringő utánam kiáltott:

— Már megy?

— Igen. Imom kell magáról. De még viszsza-jövök. Ha nem ma, hát holnap. Csak úgy, mint mindazok, akik ma itt voltak.

— Jó, jó! — szót rám még egyszer. — De jót írjon rólam és ami a fő: Ne feledje el megírni, hogy a jelenlevő szerzőket minden felvonás után számtalanszor kitaláspolitikusok? De akkora már kinn voltam a ruhatárban.

Segédszerkesztő: SPITZER ZOLTÁN.

A m. kir. államvasutak MENETRENDJE.

Érvényes 1907. október hó 1-től.

Bajáról Zomborba reggel 4 és 7:22 órákor és délután 1:15 órákor.

Zomborból Ujvidékre reggel 2:25 és 6:51 órákor és délután 3:51 órákor.

Ujvidékről Zomborba reggel 2:30 és 7:51 órákor és délután 1:30 órákor.

Zomborból Bajára reggel 6:45 órákor, délután 12:57 és 4:23 órákor.

Ujvidékről Tittelre reggel 6:37 és délután 5:10 órákor.

Tittelről Ujvidékre reggel 3:32 és délután 1 órákor.

Hegyes — Feketehegyről Palánkára reggel 6:59 délután 3:03 és 7:47 órákor.

Palánkáról Hegyes — Feketehegyre reggel 3., 8:18 és délután 2:35 órákor.

Szabadkáról Óbecsére reggel 4:40 és délután 1:32 órákor.

Óbecséről Szabadkára reggel 4:10 és délután 1:19 órákor.

Szabadkáról Zomborba reggel 5 órákor, 10:25, délután 2:02, 6:50 (gyors) és 7 órákor.

Zomborból Szabadkára reggel 4:40, 8:35 (gyors) 11:30, 3:56 és délután 8:51 órákor.

Szabadkáról Bajára reggel 4:50, 10:30, délután 1:47 és 7:05 órákor.

Bajáról Szabadkára reggel 7:17, 10:40 délután 4:12 és 7:52 órákor.

Óbecséről Ujvidékre reggel 4:50 9:45 és délután 4:25 órákor.

Ujvidékről Óbecsére reggel 4:17, 9:15 és délután 5 órákor.

Budapestről Bajára reggel 7 (gyors) 7:15 és délután 1:55, 3:20 (gyors) 10:10 órákor.

Szabadkáról Budapestre reggel 5:05, 9:51 (gyors) 1:52, 6:37 (gyors) és 11:50 órákor.

Halasról Bácsalmásra reggel 3:50, délután 12:05 és 6 órákor.

Bácsalmásról Halasra reggel 3:51, déli 12 és délután 8:10 órákor.

Bácsalmásról Regőcére reggel 6:16 délután 3 és 8:12 órákor.

Regőcéről Bácsalmásra reggel 3:35, 9:49 és délután 5:56 órákor.

Szabadkáról Ujvidékre reggel 5, 10:30 délután 1:27, 4:15 és 6:48 (gyors) órákor.

Ujvidékről Szabadkára reggel 4:30, 7:56 (gyors) 10:42, d. u. 4:29 (gyors) 7:46 órákor.

Szabadkáról Szegedre reggel 6 és 9:44 órákor, délután 1:47, 6:55, 9:10, 11:05 órákor.

Szegedről Szabadkára reggel 3:05, 7:48 és 11:30, délután 4:55, 6:30, 3:10, 8:15 órákor.

Pirtón

(kiskunhalasi határban)

vasut mellett levő Nagy Dezső-féle birtok eladó. A birtok áll: 1. 45 magyar hold szőlő, 40 hold udvar (urilak és egyéb gazdasági épületekkel), kert, gyümölcsös, fenyő és akácerdő és szántóból egy tagban, melynek ára 85.000 K. 2. továbbá szántó, kaszálló, nádas és halastó, 330 kold, szintén egytagban, ennek ára 145.000 korona. Együttesen mindkét rész, mely egy birtoktestet képez, megvehető 220.000 koronáért. Van végül a dávidi részen egytagban 133 hold szántó és szőlőnek való legelő, ára 40.000 korona. Fele vételárig fenálló kölcsönök vállalhatók át. Ezen birtokok többek által felparcellázva is megvehető. Parcellázás kész. Helyszínen megtekinthető. Bővebbet

Gauzer Ödön

Kalocsa.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult háziszere, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvénynél, osztnál és meghűléseknél**, bedörzsölés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossággal legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozban van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K-1.40 és K-2.—és újszólván minden gyógyszerárban kapható. — **Főraktár: Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerháza az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Ezernél több kiváló orvos és tanár ajánlja! 1904. St. Louis Grand Prix.

Legyen mindennapi italod!

Természetes hydrocarbonatos ásványvíz forrás, mely szénsavval telítetik. Az emésztést elősegítő pompás asztali ital.

Főraktár Baja és vidéke részére:

Stampfl Jenő fűszerkereskedő cégnél **Baja.**

Ugyszintén minden bel- és külföldi ásványvízek legelőnyösebb áron kaphatók. **Telef: 81. sz.**

A Kristály ásványvíz árai: $\frac{1}{2}$ liter 34 fill. 1 liter 44 fill. $1\frac{1}{2}$ liter 54 fill. Üres üvegek visszavételnek: $\frac{1}{2}$ literes 12 fillér, 1 literes 16 fillér, $1\frac{1}{2}$ literes 20 fillérért.

651/1907. végreh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszéknek 1907. évi 5110/p. számú végzése következtében, **dr. Bruck Samu** ügyvéd által képviselt **Kovács Márton** javára, **Szokolovics György** ellen 150 K s jár. erejéig 1907. évi március hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 hintó, 1 vadász-kocsi és 1 szánkó nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbíró 1907. évi V. 953/1. számú végzése folytán 65 kor. 60 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Baján alperes lakásán leendő megtartására 1907. évi december hó 3-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében, készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Baja, 1907. évi november hó 2-án.

Horánszky László
kir. bír. végrehajtó

Csinos kivitelű

n é v j e g y e k
rendelhetők lapunk kiadóhivatalában.

722/1907. végreh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a bácsalmási kir. járásbíró 1907. évi V. II. 401. 450. számú végzése folytán **dr. Zsulyevits Antal**, **Szücs Ödön** és **Tsa felperesek** részére, **Csanádi Dezső** alperes ellen 800 kor., 145 kor. és 102 kor. 10 fillér tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 3090 koronára becsült ingóságokra a bácsalmási kir. járásbíró 1907. V/450. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán, Mélykuten leendő megtartása határidőül 1907. december hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája kitűztetik, amikor a bíróság lefoglalt céslőgép stb. egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőzőleg kielégítettéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Bácsalmáson, 1907. nov. hó 20-án.

Pogány Antal
kir. bírósági végrehajtó.

652/1907. végreh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszéknek 1907. évi 5108/p. számú végzése következtében **dr. Bruck Samu** ügyvéd által képviselt **Kovács Márton** javára, **Szokolovics György** ellen 100 K s jár. erejéig, 1907. évi március hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 hintó, 1 vadász-kocsi és 1 szánkó nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbíró 1907. évi V. 952/1. számú végzése folytán 49 kor. 50 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Baján, végrehajtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1907. évi december hó 3-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Baja, 1907. évi november hó 2-án.

Horánszky László
kir. bír. végrehajtó.

Jó házból való

középiskolát járt flu

t a n u l ó n a k
felvétetik

KOLLÁR A. könyvkereskedésében.

Alapított 1846-ban.

KÖNYV- ZENEMŰ- PAPIR- IRÓ-
és
RAJZSZERRAKTÁR.

Az 1900. évi
iparkiallítás

aranyéremmel
kitüntetve.

KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZET.
DISZKÖNYVKÖTÉSZET.
A „BAJAI HIRLAP” kiadóhivatala.

KOLLÁR A. BAJA,

Báró Eötvös-utca 5. sz. a.

Könyvkereskedésemben

nagy raktár a legujabb irodalmi termékek-, diszművek-, ifjúsági iratok-, képes könyvek-, imakönyvek, mindennemű tan- és segédkönyvek-, térképek-, földgömbök és zeneművekből.

Irodai levél- és rajz-papírok, író- és rajz-szerek, vonalzott üzleti könyvek nagy választékban a legjutányosabb áron beszerezhetők.

Bármely bel- és külföldi hírlapokra és folyóiratokra előfizetések az eredeti áron elfogadtnak.

KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZETEM

modern berendezéssel izlésesszen állít elő

műveket, folyóiratokat, bál- és lakodalmi meghívókat, eljegyzési kártyákat, névjegyeket, számlákat, levélpapírokat, levélborítékokat, körleveleket, gyászjelentéseket, árjegyzékeket, falragaszokat, stb. fekete és színes nyomással.

Nagy raktár községi, köz-igazgatási, ügyvédi és egyházi nyomtatványokból

Bármilyen könyvnyomda munkák a legolcsóbb áron vételek fel.

Könyvkötészetem

Diszművek, Folyóiratok,
mindennemű könyvek
egyszerű és diszes bekötésére,
továbbá

képketrek, (Passepartous)
íróaljszatok, stb.

előállítására van berendezve.